

Протокол

№

гр. София, 14.11.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 14.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4472** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 11.21 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Я. К. В., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ю., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, редовно призован, не изпраща представител.

СГП, редовно призована, явява се прокурор М..

Свидетелят Е. Д. М., редовно призован, се явява лично.

Свидетелят И. Р. Ж., редовно призован, се явява лично.

Свидетелката Р. П. Й., се явява.

Страните (поотделно) - Да се даде ход на делото.

Прокурорът – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба.

ДОКЛАДВА отговор на исковата молба.

ДОКЛАДВА справка от Столична регионална здравна инспекция от 31.07.2023 г., с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА писмо на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ от 14.11.2023

година.

Адв. Ю. – Запознат съм с доказателствата. Да се приемат всички представени писмени доказателства. Не оспорвам проектодоклада. Нямам доказателствени искания.

Прокурорът- Не оспорвам проектодоклада. Да се приемат писмените доказателства.

В залата се въведоха свидетелите, чиято самоличност СЪДЪТ СНЕ, както следва:

Е. Д. М. - 58 години, осъждан, без дела и родство със страните.

И. Р. Ж. - 43 години, осъждан, без дела и родство със страните.

Р. П. Й., [ЕГН], 60 години, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелите за наказателната отговорност, съгласно чл.290, ал.1 от НК, същите обещаха да дадат верни показания и да говорят истината.

Изведоха се от съдебната зала свидетелите Ж. и Й. до техния разпит.

РАЗПИТ на свидетеля Е. Д. М.:

Познавам Я. В. от живота отвън. От преди да вляза в затвора, от 1997 година. Я. В. го осъдиха по дело на „Спецпрокуратурата“ за изнудване. Знам кога е влязъл в затвора. Доведоха го през 2017 година. Когато доведоха Я. не сме били в една килия. Той има здравословен проблем със сърцето и заради този проблем го настаниха в болницата на затвора в [населено място]. Там престоя 6 години. Виждали сме се през тези 6 години. Не съм ходил в болницата, но в затвора има магазин и задържаните лица от болницата ги водят до този магазин и през това време, когато сме били извеждани на разходка по график в затвора, там сме се виждали с него и сме си говорили. Виждал съм го многократно в болницата на затвора в [населено място], защото ходя там да си вадя бележки и при движението в затвора, заедно сме ходили до адвокат. Той имаше една адвокатка, която ми е била и на мен адвокат и по тази причина сме ходили заедно на адвокатско свиждане и редовно се срещаме. На по-късен период, вече не бях в тази група, бях преместен в друга група, но когато ходя на дело, както днешния ден и не съм ходил на разходка, правя тази разходка по времето, когато от болницата, в която Я. пребивава, идват до магазина. Я. В. от първия ден ми се оплака от нашествие на дървеници и от хлебарки в затвора. По отношение на дървениците ми е показвал многократно следи от ухапвания. Още в първия ден, когато го видях, той ми каза следното: „...Е. бе, какво е станало в тази дупка тук?“ Преди Я. е бил в затвора и ми каза, че не е имало дори комари и думите му бяха: „...Изведоха ме дървеници.“ Каза ми, че не може да си остави хляба, храната и дрехите, защото навсякъде в болницата лаят такива паразити. В болницата знам, че има изключително тежка епидемия от дървеници и хлебарки. Каза ми, че е изпитвал оправдани очаквания, че като е в болницата това няма да се случи, но се случваше и ми каза, че не може да спи от това нещо и му се влошава здравословното състояние, следствие на което е получил психическо разстройство от събуждането си. Под психическо разстройство разбирам, постоянно да се оглеждаш. Имаше при него едно безпокойство и тревожност, което безпокойство после се превърна в отчаяние. Той ми каза: „...Аз не мога да спя. Те ме лаят постоянно“. Оплаквам се е на полицаите. Полицаите не правят нищо. Те казват, че това е затвор и че дървениците са част от затвора. Казват: „...Те ни лаят и нас.“ Оплаквам се е всеки ден. Каза ми, че от тях не може да спи. Аз мисля, че си е купувал и лекарства и е писал многократни жалби. Под лекарства, имам предвид лекарства за пръскане, химия. Тази химия поради епидемията и популация на дървениците, от

Затвора в [населено място], позволяват на задържаните и арестувани лица и техните близки да купят и да донесат лекарства за пръскане. Но в Затвора в [населено място] ми се е оплаквал, че не пръскат, а пръскат с вода. В затвора имитират пръскане за да крадат парите и за това е писал жалба. За целият период, в който е бил в ареста и в болницата той ми каза: „...Е., не съм спал“. Постоянно се опасяваше, че ще получи инфаркт или инсулт от това неспане, защото като не спи и се ядосва цяла нощ, преследва дървеници, ми каза: „...Скапвам се, сърцето ми почва да прескача. Полудявам от гняв, от ярост.“ Аз лично съм чувал как в затвора полицаите му се смеят и му казват: „...Ти Я., от едни дървеници ли плачеш. Не ти ли омръзна вече да плачеш?“ Седяха там началника на затвора, охрана, каквито се сетите. Я. с всички тях е общувал в писмен вид, като устно всеки ден им е казвал на развода, когато приемат и си смеят дежурството полицаите за хлеббарките, дървениците. Те се виждат на стената. На стената му имаше сигурно убити около 5–6000. Всеки ден той убиваше по 50 минимум, докато се крият навсякъде. Дюшекът му беше пълнен с дървеници, дрехите също пълни с дървеници и това е на навсякъде.

Показвал ми ги е в анцуга му, като моя подобен, в целия шев, „...ей тук“ (свидетелят сочи ципа на анцуга, с който е облечен). Когато дойде на оградата при мен му каза, че има дървеница, той се загледа и в ципа имаше сигурно 400 бройки образно казано. Не сме ги броили, но са повече от 400, като точки са, като пращинки. Те 20 са на 1 сантиметър. Ако искате мога да Ви изпратя на Вас едно писмо с един куп такива гадости. Във всяка гънка бяха. Този Я. не знам по-дебел ли е и го харесвах тези дървеници. Оставяше си дрехите докато спи и на сутринта ги намираше до такава степен, че си ходеше с тях, защото не можеше да ги изчисти. Това може да се изчисти само по някакъв сложен химичен начин. Той изпитваше отвращение и не смееше да пипа нищо. В болницата е пълно с хепатит, със СПИН и с всякакви други болести. През нощта като спи, те му идват на лицето и много често се е опасявал. Тези дървеници хапят всички хора, но той си смазваше дървеницата на лицето. Беше се образувала една плюска да кажем около 2 сантиметра кървава, която миришеше и смърдеше ужасно. Каза ми: „...Е., не издържам повече на това нещо.“ Мога да покажа някъде и мен. Полазили са ме и мен. Ето (свидетелят сочи блузата си) това е от дървеница, ако от дървеница. Дрехите си държа в един пластмасов плик и ги връзвам, но докато се шляя из затвора ме лазят и мен. Ей това е дървеница, фекалия. Целите му дрехи бяха в кръв, все едно са му разбили носа. Той вече се беше отчаял и ги щавеше. Той ги мачкаше върху себе си и миришеше на дървеници. Самият Я. смърдеше.

Юрк.Ю. – При ежедневните срещи да Ви се е оплаквал?

Свидетелят - Оплаквал ми се е всеки ден, когато сме говорили и разговорът винаги започва с това. Тези разговори си ги водим ежедневно.

Според него нарочно са го оставили в тази килия и не са я чистили. В болницата е пак тип „килия“. То е същото като в затвора, не е болнична стая. Оставили са го в стая, в която другите хора направо са ги изляли. Я. ми е казал, че е вдигал температура от ухапванията. Беше целият, ей тука (свидетелят сочи корема си) по корема и по подмишниците и надолу по краката, имаше ухапвания. Изглеждаше все едно са го били с коприва. Приличаше като да е хванал краста, но беше от ухапвания на дървеници. Не му даваха адекватни лекарства за това. Той искаше лечение да се лекува от това нещо. Направиха лечение. Той е искал.

Прокурор - Нямам въпроси.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля М..

РАЗПИТ на свидетеля И. Р. Ж.:

Познавам Я. В. от много години. Познавам го от над 20 години, от Затвора С.. През 2018 година сме били заедно в болницата на 5-тия етаж, в хирургично отделение. Бяхме в съседни стаи. Той беше в 3-та, а аз в 4-та стая. Виждахме се често. По това време това ми беше работата. Бях болногледач. Работата ми беше като има по-тежък болен, аз да съм по 24 часа покрай него и да му оказвам помощ за лекарствата. При Я. не съм бил като болногледач. Влизал съм в неговата стая многократно. Имаше много гадинки, дървеници, по стената, по матрака, по дюшека. Бяха навсякъде хлебарките. Даже той ме беше помолил и в едни кофички от кисело мляко, направихме капани с малко трохи на дъното и отгоре се намазахме с маргарин. За две денонощия една кофичка се пълнеше. Хигиената е главно кой, както сам си я направи. Храна държеше, доколкото му трябва за някакво минимално консумиране. Имаше много дървеници. Той имаше по краката, по гърба. По врата тук(свидетелят сочи врата си) ме е карал с един крем да го мажа. Помагах му да се маже с един антибактериален крем и му мажех врата, гърба. Той беше със специален ортопедичен матрак и по кальфката на матрака, по ръбовете се забиваха, събираха се и ги чистихме. Няма отърване от тях. Правихме оплаквания до управата на болницата. Аз, Я. и всички болни сме се оплаквали и по двата начина. Когато сме се оплаквали, те отговаряха: „...Знаеме. За това има наета фирма, която идва и пръска по план.“ Идваше такава фирма да пръска, но пръскането не беше ефективно. Горедолу веднъж месечно. 5 етажна сграда (болница) две момчета я минават за по-малко от 20 минути. Пръскането трябва да е във всичките стаи, помещения и складове, което според мен е невъзможно.

Прокурорът - Нямам въпроси.

Адв.Ю. - Като дойдат и напръскат, непосредствено след това, забелязвате ли да са понамалели и да ги няма?

Свидетелят – Не.

Адв.Ю. – Я. през този период често ли Ви се оплакваше?

Свидетелят - Много го тормозеха, по-специално дървениците. Не толкова хлебарките, защото когато са го хапали, оставаха едни плюски по тялото. Сърбеше го. Поръча за негова сметка препарати(чрез проверка на докторите), за да пръска сам. Да се спаси малко.

Адв.Ю. – Разговаряли ли сте с медицинската сестра по този проблем? Показвали ли сте й тези кофички?

Свидетелят – Да. На визитацията дори бяхме събрали в едно десетлитрово шише от минерална вода, което беше точно на половината пълно с живи гадинки от капаните. Събирахме ги и като ги видя, тя каза да го изхвърлим това нещо и да не го показваме на никого, защото ще си навлечем беля от администрацията.

Адв.Ю. – Нямам въпроси.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля.

РАЗПИТ на свидетеля Р. П. Й.:

Медицинска сестра съм в СБАЛЛС затвора в [населено място]. Познавам Я. В.. От 2015 година е настанен в СБАЛЛС - С., като за кратко време беше преведен в затвора в [населено място] и го върнаха обратно и отново беше настанен в СБАЛЛС до приключване на присъдата. Беше в стая с различни хора през цялото това време. Не мога да кажа за 2018 година дали е пребивавал в една и съща стая. Не знам той да е

хапан от хлебарки, дървеници и бълхи. Знам, че има становище, с което СБАЛЛС се изказа, че няма назначена терапия. Не ми е известно да се е оплаквал устно или писмено на управата на затвора. Влизала съм в стаята многократно. Имало е следи от животинки. От ухапвания не съм виждала, но хлебарки съм виждала, защото ги познавам, но от дървеници не ги разпознавам и не мога да кажа. На тях им е разрешена храна. Има изисквания, закупува се от лавката храна и се държи в стаята при тях. Я. почистваше стаята си приблизително добре, в зависимост от това какви хора са настанени покрай него и каква лична хигиена поддържат те.

Адв. Ю. – Те имат ли възможност, освен в стаята си, някъде на друго място да си държат хранителните продукти? Има ли някакъв общ хладилник?

Свидетелката – Има общ хладилник в столовата, където се хранят. Те имат достъп до там само по време на хранене, което е 3 пъти на ден. През другото време, ако има денонощно медицински екип, който може да отреагира, предвид това, че той е диабетик, има храна в стаята.

Адв. Ю. – Ако си закупят храна от лавката, има ли къде да я държат, освен в стаята?

Свидетелката – Да.

Адв. Ю. – Как се разпределя коя храна на кого е в общия хладилник?

Свидетелката – В общия хладилник не се разпределя коя храна на кого е, но той ако иска може да си я свали долу.

Адв. Ю. – Няма ли опасност някой да му я вземе?

Свидетелката – Сигурно. Не съм охрана и не мога да кажа.

Въпрос на съда – Пръскаше ли се и ако да, колко често?

Свидетелката – Да, съгласно договора. Има подписан договор. Когато имаше оплаквания, че е зачестила популацията на хлебарки, е имало извънредни пръскания.

Въпрос на съда - Ефективни ли бяха и редовните и извънредните пръскания?

Свидетелката - Според мен ефективни за кратко време, за една, две седмици, защото и в кабинетите ни има такива.

Адв.Ю. – Дали познавате И. Ж.? Това момче седналото(сочи свидетеля И. Ж., който се намира в залата).

Свидетелката - Да.

Адв.Ю. – Заедно ли бяха с Я., ако имате спомен?

Свидетелката - Имам много добър спомен, защото и двамата дълго време лежаха. И. беше в друга стая, а Я. беше в трета. И. беше настанен като начало в рехабилитацията, а след беше като болногледач в 4-та стая.

Адв.Ю. – Но са били и двамата по едно и също време в болницата?

Свидетелката - В болницата да, но в стая не.

Адв.Ю. – Имате ли спомен двамата с Я., да са Ви показвали събрани от тях насекоми в пластмасова бутилка?

Свидетелката – В бутилка нямам спомен.

Адв.Ю. – В нещо друго да са Ви показвали, колко са ги събрали там?

Свидетелката – Да, може би. Не че са събрани. Не, не, събрани така на цял куп не съм виждала.

Адв.Ю. – Какво са Ви показвали, просто как пъпят ли?

Свидетелката – Да.

Адв.Ю. – Нямам други въпроси.

Прокурорът – Разбрах, че си почистват сами в болницата, там няма ли санитарии?

Свидетелката - Има и санитарии. Те почистват коридорите и болничните стаи. Тясно

задължение е коридорите, болничните стаи само при необходимост.
Прокурорът - Нямам други въпроси.
СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетелите и ги освободи от съдебната зала.

СТРАНИТЕ(поотделно) – Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Ю. - Моля да се уважат исковете по съображение в исковата молба. Моля да съобразите и представените доказателства.

Представям списък на разноски. Моля да ми присъдите разноски.

Прокурорът – Исковата претенция е основателна. Моля да постановите решение, с което да я уважите.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.49 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: